

har efter CD's opfattelse det klare problem, at den enkelte elev så skal have flere forskellige vejledere. De første vejledere vil være læreren og vejlederen på skolen, som tager sig af det nuværende forløb, og derudover skal eleven have en anden vejleder, der tager sig af det efterfølgende forløb for eleven. Det mener vi er u hensigtsmæssigt, netop fordi vejledning af eleverne er en sammenhængende opgave, hvor vejlederen bruger elevernes nuværende situation til at rådgive om, hvilke perspektiver, hvilke muligheder der er i fremtiden. Den vejleder, der eventuelt kender eleven og dennes styrker og svagheder, vil kunne levere en meget bedre vejledning efter vores opfattelse.

Det drejer sig om, hvilket niveau vejlederne skal møde eleven på. Når der ude på skolerne kommer en ekstern eller en regional vejleder på besøg, vil han eller hun komme som en repræsentant for de videre uddannelses- og erhvervs muligheder. Det vil sige, at vejlederen kommer fra det niveau, der er umiddelbart over eleverne. I det system, vi har i dag, kommer vejlederne fra elevens egen skole, og oftest er det en, eleverne allerede kender. Med det kendskab kan vejlederen derfor bedre tage udgangspunkt i elevernes situation, og det mener jeg er meget vigtigt. Men derfor er der bestemt grund til at se på, om ikke vi kan styrke den nuværende vejledningsindsats.

Som undervisningsministeren også var inde på i sin tale, bliver det ofte nævnt, at den vigtigste vejleder for et ungt menneske er forældrene eller retter sagt Mor – med stort M. Derfor bør man vel også i højere grad forsøge at inddrage forældrene og klæde dem bedre på til at løfte denne her opgave over for deres børn, og et professionelt vejlederkorps havde måske en rolle at spille i den sammenhæng. Forældrene spiller nemlig en central rolle i vejledningen.

Når det nu er sagt, så mener jeg altså, at fordele og ulemper samlet set taler til fordel for de eksisterende vejledere ude på skolerne, men jeg mener ikke, at alt er i den skønneste orden.

Jeg tror også, at undervisningsministeren var lidt inde på, at der måske var et behov for at kigge på, hvordan man kan forenkle og styrke de eksisterende uddannelser for vejledere. Der er jo vistnok omkring 21 forskellige vejledningsuddannelser af kortere eller længere varighed og med forskelligt indhold, og det var måske en problemstilling, der var værd at se på under udvalgsbehandlingen.

Men vi er meget positive, og vi vil gerne være med til at diskutere, hvordan vi kan styrke vejledningsindsatsen på skolerne, men vi tror ikke lige, at det er den model, som De Konservative her har skitseret i sit forslag, der er løsningen.

Henrik Svane (RV):

Det er en væsentlig problemstilling, som Det Konservative Folkeparti tager fat på med dette beslutningsforslag, og det skal de have tak for. Der er ingen tvivl hos Det Radikale Venstre om, at det er nødvendigt at vurdere, hvorvidt rådgivningsstrukturen er tidssvarende eller rettere, det er den måske ikke, men spørgsmålet er, hvordan en anden struktur så skal se ud.

Det er et stort problem med de store frafald på ungdomsuddannelserne, og som det også nævnes af forslagsstillerne, er det vigtigt for både de unge og for samfundet at gøre mest muligt for at sikre den bedste rådgivning.

Det Radikale Venstre deler dog undervisningsministerens forbehold over for forslagsstillerens løsningsmodel. Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget, men vi er meget positivt indstillet over for at diskutere under udvalgsbehandlingen, hvordan en eventuel ny struktur kan se ud.

For os er et af spændingsfeltene spørgsmålet om at centralisere ordningen, hvilket betyder, at rådgivningen foretages af professionelle, der kender de mange forskellige uddannelsesmuligheder, men ikke kender de enkelte elever. Det er modsat den nuværende struktur, hvor vejledere kan tage udgangspunkt i et kendskab til den enkelte elev, men hvor der til gengæld måske er meget at ønske, hvad angår et kendskab til de mange uddannelsesmuligheder. Spørgsmålet er, hvad der skal veje tungest, eller hvordan de to aspekter måske kan kombineres.

I den forbindelse vil jeg godt nævne, at kritikken af den nuværende vejledning ikke er et udtryk for, at vejlederne er dårligere, end de har været tidligere, eller at de i det hele taget er dårlige.

Når Det Radikale Venstre mener, at det er nødvendigt at se på forholdene, skyldes det, at uddannelsessystemet har udviklet sig meget, er blevet meget mere uoverskueligt, og intet tyder på, at det bliver mere overskueligt, måske tværtimod, fordi udviklingen går mod, at det skal være så fleksibelt som muligt.

Det Radikale Venstre støtter altså ikke forslaget, men ser frem til at se nærmere på, hvilke